

En Joan engega el televisor, desplega el menú, selecciona el seu poble, tria l'opció "certificats d'empadronament", escriu el PIN amb el comandament a distància i, automàticament, un missatge a la pantalla li diu que rebrà el certificat per correu. L'any que ve això serà possible al Pla de l'Estany.

L'administració des de casa



L'Administració des de Casa és un projecte que desenvolupa un grup de recerca de la Universitat de Girona (UdG) d'acord amb el Consell Comarcal del Pla de l'Estany. Es tracta d'un servei d'atenció ciutadana per a potenciar l'administració oberta. El canal no és internet, sinó una tecnologia més recent: la Televisió Digital Terrestre (TDT). Això permetrà a tot un col·lectiu social que no s'ha familiaritzat amb els ordinadors de fer tràmits municipals sense haver de moure's. Gairebé tothom té televisor a casa i, d'aquí a poc, per a veure qualsevol programa haurem de menester un receptor de TDT. De manera que la majoria de gent tindrà TDT, cosa que no passa amb els ordinadors i internet. Per això els impulsors del projecte estan convençuts que funcionarà. "Principalment pensem en persones de més de 55 anys que no tenen internet ni a casa ni a la feina i que necessiten un canal nou més potent que el telèfon", explica Pep Lluís de la Rosa, director del grup de recerca de la UdG.

La principal finalitat d'aquest sistema d'atenció és que tots els ciutadans puguin informar-se des de casa. Alhora, hom vol potenciar la participació pública i augmentar els canals per a atendre els ciutadans cada dia de l'any a tota hora. Es tracta que es redueixin les cues al taulell d'informació de l'ajuntament i que els ciutadans no s'hagin d'esperar per petits dubtes. "Si resollem els dubtes freqüents i fàcils amb la TDT, la gent que hagi de ser atesa pel personal municipal per veritables necessitats no haurà de fer cua", diu Pep Lluís de la Rosa. Això augmentarà la satisfacció dels ciutadans i estalviarà costos. Els ajuntaments de Dublín, Sheffield i Poitiers ja s'han mostrat interessats a aplicar aquest mètode. Una vegada desenvolupat, tot aquest sistema serà lliure i qualsevol ajuntament o administració podrà utilitzar-lo gratuïtament.

A principi de l'any vinent. En aquest moment, els investigadors de la UdG estudien quins tràmits es podrien fer per la televisió. S'ha de convertir el contin-

gut i el format que els ajuntaments fan servir en l'administració oberta, és a dir, internet, i passar-lo a un format compatible en la TDT. Aquest canvi ha de ser de llenguatge informàtic, però també de disseny i estructura. "La TDT no permet de carregar gaire lletra perquè no es veu bé; és a dir, cal simplificar la informació, fer-la més simple que a internet", precisa De la Rosa.

A continuació s'haurà de posar a punt la maquinària d'emissió de TDT i el programari. Caldrà un programa amb què els treballadors dels ajuntaments puguin elaborar aquests continguts i anar-los actualitzant, sense haver-se de formar tècnicament ni informàticament com un professional. "L'Administració des de Casa serà tot un èxit si mantenim l'atenció amb novetats i actualitat", sentència el director del projecte. Aquest programari, el configuren dos tècnics que, a més, s'encarregaran de la formació del personal de l'ajuntament que elaborarà els continguts adaptats a la TDT.

El projecte també requerirà la participació de la ciutadania. Es seleccionaran 50 persones per a participar en una prova pilot. Totes seran del Pla de l'Estany i tindran entre 55 anys i 60. Seran homes i dones de classe alta, mitjana i baixa; la meitat seran treballadors en actiu i l'altra meitat, jubilats o desocupats. Pep Lluís de la Rosa, director del projecte, calcula que la primera prova pilot es farà aquest octubre; la segona, amb correccions i rectificacions, a final d'any, amb 150 ciutadans; i l'engegada definitiva podria ser a principi de l'any vinent.

D'on neix el projecte? Quan l'equip de recerca de la UdG acabi de desenvolupar el projecte, l'hauran d'explotar els ajuntaments. De fet, el projecte, neix en el moment en què el Consell Comarcal s'adreça a la UdG per demanar-los que desenvolupin aquest sistema. "Volem fer un pas més en l'atenció ciutadana per poder arribar a un col·lectiu que no té internet a l'abast", diu Montse Soler, gerent del Consell. La TDT, com

a intermediària entre els ciutadans i els ajuntaments, és un esglaió més en el conveni de cooperació per al projecte d'administració oberta signat ara fa uns tres anys entre el Consell Comarcal i l'Ajuntament de Banyoles. Josep Ribot, cap dels serveis informàtics del Consell Comarcal, explica per què es va recórrer a l'equip de recerca de la UdG: "Nosaltres no en sabíem res, de la TDT. Havíem de menester algú que ens ajudés a definir i a aplicar el projecte, i el lligam entre l'administració."

La primera fase del projecte ja és encarrilada amb el desenvolupament del sistema per part de la UdG. Però l'última paraula la tindran els ajuntaments, que decidiran si adherir-se a aquest sistema i quins tràmits permetran de fer per TDT. "Les noves tecnologies sempre van endavant. O t'hi agafes o et quedes enrere; a més, per als ajuntaments aquest sistema representarà un estalvi de feina perquè no caldrà destinar ningú a resoldre tràmits senzills; de manera que jo crec que tots s'hi voldran apuntar", assegura Montse Soler.

Dificultats. Tot i aquesta bona predisposició, encara hi ha una qüestió per resoldre: l'explotació del sistema. Actualment hi ha dues televisions locals que cobreixen la zona. La televisió de Banyoles, que és privada, i la de Porqueres, pública. Els ajuntaments del Pla de l'Estany hauran de posar-se d'acord amb totes dues per poder emetre els continguts de l'Administració des de Casa per TDT. Aquests acords poden ser més complicats que no sembla: "Tècnicament, no costa de desenvolupar el projecte, però, pel que fa a l'explotació, hi ha incerteses i tensions a causa de les llicències i freqüències d'emissió", diu De la Rosa. Per això també cal la implicació del Consell Comarcal com a intermediari.

Un dels problemes de la TDT és que no permet tantes aplicacions com internet ni tanta interacció. Però la limitació més gran del projecte és que al Pla de l'Estany hi ha pocs receptors de TDT i poquíssims receptors que permetin el retorn, és a dir, la interacció entre qui mira la televisió i l'emissor. Aquest retorn funciona per mitjà de la línia telefònica

i això permet que l'usuari s'identifiqui per poder demanar un tràmit personal amb garanties de seguretat i privacitat. És el cas del certificat d'empadronament. Aquests receptors escassegen tant perquè "són el doble de cars que els receptors simples, i a les botigues no saben explicar per a què serveixen", lamenta De la Rosa. Per això, s'ha previst de comprar 50 receptors de TDT per distribuir-los gratuïtament entre les 50 persones seleccionades per fer la prova pilot.

També cal que la societat catalana faci el pas cap a la TDT. "Mentre no hi hagi necessitat de tenir receptors de TDT, la gent no se'n comprarà, i perquè la gent els necessiti cal que, a més de continguts televisius, la TDT ofereixi serveis; aquest és el pas que hem fet nosaltres", diu De la Rosa. Ribot també té clar que això és una qüestió de temps: "La desconfiança, que és ben lògica, dels qui no han pujat al tren de la tecnologia anirà desapareixent amb les noves generacions, i quan desaparegui gairebé tot es farà a distància."

Laia Curcoll



Quan una ciutat té una universitat com la UB, es nota.

www.ub.edu

L'empremta de la Universitat de Barcelona es nota en els seus carrers, en els seus barris, en la seva gent, en la vida diària. Perquè ja fa més de 555 anys que la UB creix amb Barcelona i el seu entorn.

Capdavantera en docència, recerca i transferència de coneixement a la societat, amb 4.500 docents-investigadors i més de 600 projectes de recerca. 20 centres on podràs gaudir d'una oferta formativa àmplia, de qualitat i amb vocació europea, de grau i postgrau, màster i doctorat. Perquè sigui quin sigui el teu interès, trobis el que busques.

LA UNIVERSITAT. UNA CIUTAT. UN PAÍS.

